

stor Betydning for hele vort Samfund. Nu gaar jo denne Sag til Udvalg, og kan vi der finde Former, som kan benyttes, hvor der drives, hvad man kalder: Vareaager, uberettiget Avance, saa er vi med til at ville gøre det, men vi vil ikke være med til at lægge snærende Baand paa Industr og Haandværk, som vi kan skønne vil komme til at arbejde under overordentlig vanskelige Forhold, til hvis Afhjælpning ganske sikkert baade Regeringsmyndighedernes og Lovgivningsmagtens Assistance vil blive nødvendig.

Gunnar Fog-Petersen: I sin Forelæggelsestale udtalte den højtærede Indenrigsminister, at det, som Partiet Venstre ansaa for Lovforslagets Hovedtanke, nemlig et offentligt Tilsyn med eventuelle trustlignende Virksomheder, havde Regeringens Tilslutning. Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister, fordi Lovforslaget med denne Begrundelse er fremsat paa ny nu efter Sommerens mange Valg, og fordi Ministeren gennem Lovforslagets Fremsættelse erkender Nødvendigheden af en Lovgivning af denne Art. Dette Lovforslag fik i sin Tid sin særlige Begrundelse, fik vel sin Start ud fra de Overvejelser og Diskussioner, der flød af en Tale, som en tidligere Indenrigsminister fremkom med i Folketinget, og hvori han omtalte „det nye Indenrigsministerium“. Dette Lovforslag var det nye Indenrigsministeriums væsentligste Frugt og Indsats, og det glæder mig derfor, at ogsaa den nuværende Indenrigsminister har taget dette Lovforslag op igen. Da jeg hørte det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Kragh), som var Partiet Venstres Ordfører, behandle Lovforslaget, fik jeg et noget andet Indtryk af Partiet Venstres Stilling, end man maatte faa efter den højtærede Indenrigsministers korte Forelæggelsesbemærkninger, som dog indeholdt det af mig anførte meget centrale Punkt. Den ærede Ordfører talte saaledes, at jo længere han talte, desto mørkere blev det med Hensyn til at se, hvad Venstre vil i denne Sag. Det ærede Medlem spredte Taage ud med sin Tale og nævnte en Række andre Landes Foranstaltninger, nævnte, at England søgte at faa rene Oplysninger frem og selv søgte at imødegaa Misbrugene ved Love. Men det, der er det interessante i denne Forbindelse, er, hvad der staar i disse Love til at bekæmpe Misbrugene med. Disse kan jo bekæmpes paa mange forskellige Maader, og de er, som nævnt, under Overvejelse i en Række Samfund. Da jeg hørte det ærede Medlem tale, fik jeg det Indtryk, at Lovforslaget væsentlig skulde

bruges politisk. Det skulde være en Slags politisk Balancestang for Regeringen og foreløbig hensættes i aaben Begravelse i Landstinget, hvor man mente det lettere tilgængeligt, end hvis det var begravet i Fortiden, hvorfra det kunde gaa igen paa en mere ubehagelig Maade. Naar de demokratiske Krav skulde udvikle sig for stærkt, ja, saa begyndte Udvalget at arbejde med Sagen; og naar det konservative Folkeparti for stærkt skulde finde paa at markere en selvstændig Politik, ja, saa sattes Sagen i Bevægelse i Udvalget for at vise, at der ogsaa kunde findes Balance til anden Side. Men ellers skulde Lovforslaget være underkastet det, det ærede Medlem kaldte en grundig og velvillig Behandling. Jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsministers udtalte Ønske om at føre Sagen igennem og det saaledes, at der ikke blot skaffes Oplysninger, men at Hovedtanken, nemlig det offentlige Tilsyn, bevares, maa kunne blive virkeliggjort. Saa tror jeg nemlig, at Loven kan blive god og brugbar, selv om der indføres Ændringer, og selvfølgelig er vi fra vor Side villige til at drøfte Enkeltheder i Lovforslaget. Men jeg vil gerne pege paa, at til det centrale i Lovforslaget, til Hovedpunktet og til Offentlighedens Ret til at føre Tilsyn, hører, at dette Tilsyn skal være almindeligt. Det lader sig ikke gøre, saaledes som det har været nævnt af ærede Medlemmer, her i Loven bestemt at foreskrive, hvilke Virksomheder der skal underkaste sig et saadant Tilsyn, eller bestemt at foreskrive, hvilken Art af Virksomheder. Thi i samme Øjeblik man gaar ind paa at ville angive i Ord og Paragraffer bestemte Grænser, vil disse Grænser kun faa den ene Betydning: at blive til at gaa udenom. Som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Kragh) sagde, har man gjort den Erfaring, at man kan gaa underjordiske Veje med Aftaler om Priser, og den Beretning, der var forelagt Folketingsudvalget i Fjor angaaende Forholdene i England, indeholder interessante Vidnesbyrd om, hvorledes engelske Virksomheder af beslægtet Art holder tvangfri Møder, hvor de, uden at skrive noget som helst op eller at beslutte noget som helst, blot taler om Tingene, men denne Talen om Tingene er tilstrækkelig vejledende for Virksomhederne til, at de faar de Prisaftaler, som er nødvendige.

Rettelser.

Sp. 184, L. 23 f. o.: „90.000 Kr.“, læs: 40.000 Kr.
— 192, L. 21 f. o.: „Side 183“, læs: Side 383.